

Taksterne, fordi man da let vil komme dertil, at det kan betale sig at befordre Personer eller Gods ad Landevejene med Automobiles. Lastautomobilene vil blive en haard Konkurrent til Statsbanerne, men det maa med Hensyn til dette Spørgsmaal i øvrigt tages under Overvejelse, om der ikke bør paalægges disse Lastautomobiles et noget større Bidrag til Vejenes Vedligeholdelse. De Skatter, der nu svares af disse Lastautomobiles, er jo forsvindende smaa i Forhold til den Skade, de faktisk forvolder paa Landevejene. Jeg kan som Eksempel blot nævne Landevejen, der gaar forbi mit Hjem. Den befares daglig af 4 store Automobiles, der besøger Trafikken mellem Haderslev og Kolding, og denne Vej er nu i en elendig Forfatning. Den er daarlig paa denne Side Grænsen, men endnu daarligere paa den anden Side, fordi der der faktisk hverken har været Tid eller Lejlighed under Krigen til at holde Vejene vedlige. Statsbanerne skal jo vedligeholde deres Banelegemer, og det var da værd at tage under Overvejelse, om ikke ogsaa disse store Last- og Personautomobiles i større Grad, end Tilfældet er nu, burde bære en Del af Udgifterne til Landevejenes Vedligeholdelse.

Ser vi paa Statsbanernes Økonomi, er det ikke alene de dyre Kul, men ogsaa 8 Timers Arbejdsdagen, som bidrager til det store Underskud. Men der er ogsaa en tredje Ting. Jeg læste forleden Dag i et Blad — saa vidt jeg husker, var det „Jyllandsposten“ — en lille Notits, som havde til Overskrift: Statsbanernes „Økonomi“. Det hedder her: „Efter hvad der meddeles „Skanderborg Amts Avis“, er det en ganske vanvittig høj Betaling, der udrædes til de Banefunktionærer, der paa Helligdagen sendes ud til Afløsning paa de mindre Stationer, f. Eks. for denne Egns Vedkommende Hylke og Alken. For denne meget lette Tjeneste, der kun varer faa Timer, betales der hver Gang ca. 30 Kr. Naar man erfarer noget saadant, kan man bedre forstaa, at Banerne maa give Millionunderskud hvert Aar“. Jeg vil gerne henlede den højttærede Trafikministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Der er vist ikke saa lidt indenfor Statsbanernes Administration, som trænger til en Undersøgelse, og det er jo muligt, at det af Hr. Thomas Larsen omtalte Jernbaneraad ogsaa kunde faa med denne Sag at gøre.

Som jeg sagde før, tror jeg ikke, det gaar an vedblivende at sætte Taksterne op, men vi maa gaa den Vej, som jeg og

saa nævnte den 27. Marts: ikke alene forøge Indtægterne, men tillige se at indskrænke Udgifterne. Der er i denne Forbindelse et Par Ting, jeg gerne vilde gøre opmærksom paa. Der er Jernbanekortene paa 3die Klasse paa de korte Strækninger omkring ved Byerne, som skal benyttes hver Dag af Folk, der bor udenfor Byerne. Desuden ønsker jeg, at man ogsaa i det eventuelle Udvalg tog et andet Forhold op til Overvejelse, nemlig Fiskeriets daarlige Stilling. Det vilde sikkert være formaalstjenligt, om Fiskeriprodukter kunde sættes i en billigere Takstklasse, end de staar nu.

Med disse Par Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme her i Tinget.

Gamborg: Ogsaa mit Parti er villigt til at deltage i en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Jeg vil dog gerne for mit eget personlige Vedkommende sige, at det vil være mig umuligt at fremhykle blot en eneste Bemærkning af Tilfredshed med Forslaget. Den Doktrin, at Statsvirksomheder altid bør bære sig, en Doktrin, som man for Resten ikke følger altid, meget langt fra endda, har ikke nogen varm Tilhænger i mig og specielt ikke paa dette Omraade. Jeg tror, at disse Takstforhøjelser fra Statens Side bliver en ny Drejning af den saakaldte Skrue uden Ende, idet Takstforhøjelserne paa Banerne betyder en Fordyrelse af Varerne, betyder nye Lønkrav, nye Uroligheder og nye Strejker, eventuelt nyt Underskud for Statsbanerne, som igen skal følges af nye Takstforhøjelser. Jeg tror, at Samfundet stod sig ved at ophøre med disse Takstforhøjelser og lod Situationen løbe, til vi igen kom ind under normale Forhold i Stedet for at blive ved at fremkalde Stigning i Dyrtiden ad denne Vej. Man maa ogsaa snart være klar over, at disse stadige Forhøjelser af Taksterne bevirker en Konkurrence til Banerne, saaledes som Hr. Raffnsø udtalte. Lastautomobilene begynder allerede nu at ødelægge vore Landeveje i stor Udstrækning. Jeg tror imidlertid ikke, at min Anskuelse, selv om den deles af enkelte, er meget almindelig her i Salen, og jeg er derfor klar over, at vi faar Lovforslaget vedtaget omtrent i den Skikkelse, hvori vi har faaet det forelagt. Naar jeg saaledes med et Suk overlader Forslaget til sin Skæbne i Udvalget, vil jeg slutte mig til Hr. Friis-Skottes Krav